

LiST Studenata teologije

Vjerojatno ste na dobrom putu ako idete uzbrdo.

(nepoznat autor)

Mjesto radnje - ovozemaljska zbilja, vrijeme - svakodnevica.

Nalazio sam se na raskrižju koje je samo po sebi izgledalo preukršteno i opasno, a da ste tek vidjeli sva ta silna blještava prometala što su cestom prolazila. Najveću skupinu činila su ona u koja su ljudi uglavnom na brzinu, bezglavo ulazili, pa tek po zatvaranju vrata pitali svoje suputnike: „**Oprostite, koji je ovo broj?**“

Sjajno su izgledala, uredno i udobno. A kako su tek jurila! Karte su doduše imale previsoke cijene za vožnju koja uglavnom nebi dugo potrajala.

Činilo se izvana, promatrajući udobno ušuškane putnike, kako se bolje vozilo ne isplati čekati.

Ja sam ipak čekao. Nešto mi se nije sviđalo u tom ekspres riješenju stizanja do cilja. Volio sam sporije vožnje koje su omogućavale razgledavanje i uživanje u ljepotama krajolika kroz koje bih prolazio.

Lagano, bez puno buke, sviratanja i truba, stigao je maleni autobus. Njegovo sporo kretanje meni je značilo siguran dolazak do cilja. Stara je to mašina, ali vrijedi, ali vozi. Nije da nije imao mana; ne stane baš puno prtljage, ali to me naučilo da znam izabrati samo ono najpotrebnije. Put kojim se kretao bio je dug, i nije bio lagan. Uključivao je kako uzvisine i mirne ravnice, tako i okuke, duboke nizine. U nizini kada često nisam video ništa, strpljivo bi čekao uzvisinu, jer sam znao da će se tada opet sve lijepo razbistriti. Sve neudobnosti i mučnine koje sam povremeno trebao pretrpjeti, bile su nevažne kad sam sretno stigao do cilja.

„**Oprostite, kada polazi ovaj broj? Samo da nisam zakasnio!**“

Poštovane kolegice i kolege, sretan vam put do svakog novog cilja koji pred sebe postavite. Sve dok odabirete sigurna vozila, ne bojte se velikih raskrižja!

Urednica

Plodonosna pustinja

„Ti, naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svome Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.“ (Mt 6,6)

Ulazim u sobu, zatvaram vrata, sjedam na krevet i obraćam se vapijućim glasom Nebeskog Ocu. Osjećam da mu želim sve predati, iz mene izvire ljudska ranjenost, grijesi, krivi postupci, nadanja, usmjerenja, napose traganje na krivim mjestima. Nalazim se pred zidom, uviđam kako mu nisam sve predala, unatoč mojoj uvjerenosti da jesam. Pritisak i težina na srcu onemogućuju mi da budem smirenja. Suze mi naviru, klize niz lice, izmjenjuju se razni osjećaji u meni.

Od osjećaja tuge, slomljenoosti do osjećaja ljutnje na sebe. Pitam se iznova kako sam se mogla dovesti do ovakvog stanja, stanja potpunog beznađa. Ruši se izgrađeni zid koji je izgledao u mojim očima kao Božje remek djelo. U koju sam samo zabludu upala, kako i neću kad sam u sebi sve potiskivala, misleći to je ionako sve u Božjim rukama. Nesluteći da je sve pod mojim ključem i da sam Bogu već neko vrijeme zabranila pristup dolaska, a kamoli upravljanja.

Vapaj se nastavlja... „Gospodine, čuj glas moj! Neka pazi uho tvoje na glas moga vapaja!“ (Ps 130,2)

Bože moj, zar sam do ovog trenutka živjela u magli, vlastitoj sljepoći srca? Ovo sam ja?

Da, to si ti. Razoružana, ogoljena pred Ocem. I nemam mu više što reći, nemiri u meni su se smirili, izrekla sam mu sve što me je opterećivalo, gušilo, pritiskalo, činilo ranjenom, slabom. Nastupa vrijeme potpune tišine. Želim čuti Očev glas, njegovu utjehu, lijepu riječ, ako je potrebno i prijekor. Očev Duh se budi u meni.

Njegova me toplina prožima, obuzima, osjećam kako me grli, tješi, liječi, miluje svojom nježnošću, pažnjom, ljubavlju. Ispunja moje praznine, oslobađa me od raznoraznih navezanosti, krivih uvjerenja.

Poput lahora šapuće mi nježno bez nametljivosti: Ne boj se, kćeri moja mila! Ovdje sam, slušam te! Slušam ga, upijam svaku njegovu riječ, prijekor, savjet i utjehu. Suze su sada milosne, čiste moju nutrinu. Uviđam kako me je doveo do gotovog čina da mu se cijela u potpunosti predam. No, tek tu započinje moja korizma, odricanje od same sebe, čupanje korova zla iz mog srca.

Ulazim u pustinju, pustinju svojih grijeha. U meni se javlja žarka želja da želim učiti predati dio po dio u njegove ruke, želim se dati voditi od njega, dopustiti da blagoslovi svaki moj korak. U pustinji razmišljam o svojim pogreškama, padovima, propustima, te molim Oca za milost spoznanja svih svojih grijeha, iskreno kajanje i ustrajnost na putu mijenjanja i čišćenja vlastitog srca. Svjesna sam da me zlo kuša kao što je i samog Krista kušalo.

I ja vam kažem: Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca, otvorit će se.“ (Lk 11, 9-10)

Ištem, tražim, kucam da me njegov Duh vodi kroz pustinju mog života. U pustinji prolazim kroz trpljenja, patnju, umiranje svome „ja“. Ona me uči kako ću se suobličiti s Kristom, njegovim patnjama, nanesenim nepravdama, izrugivanjem, odbacivanjem. Moj se odnos s njim produbljuje, čistim se od vlastitih težnji za boljim položajem, prihvaćenošću, pohvalom, stavljam svoga bližnjega ispred sebe. Učim se strpljivošću, spoznajem svoju nutrinu, bijedu i prazninu, slabost i ništavnost bez Božjeg Duha. Pred sobom vidi ispisan tepih s vlastitim grijesima.

Budi se u meni duboko kajanje. Želim razderati svoje srce kako bi pare oholosti, pokvarenosti, zloće isparile i nastanio se Duh Božji u meni.

A on mi reče: „Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje.“ (2 Kor 12,9)

Svjesna svoje bijede i grešnosti, upućujem Gospodinu zahvalu srca što je uslišao moju molitvu i čuo glas moga vapaja. Pustinja je urodila plodovima, došlo je moje uskrsnuće. Pročišćena, ispunjena i zahvalna Ocu što me je proveo kroz pustinju moga srca, učinio bliskom k sebi i otvorenom za promjene. Lanci su popucali, teret je pao, a moje srce ponovno prodisalo. Osjećam proljetni miris u zraku, u meni sve buja, cvijeta. Visibabe svojim dolaskom navješćuju proljeće, a sunce svojim sjajem obasjava i budi naša uspavana lica. Shvaćam sada, proljeće je u meni, oko mene. Nada je ta koja raste u meni. Potiče me da vjerujem kako se mogu popravljati, biti bolja osoba, mogu ljubiti, mogu vidjeti u svemu i svakom dobro, mogu se davati za drugoga, a sve uz pomoć Krista koji je moja nada. Bez njega ne bi ništa bujalo, cvalo. Samo s Kristom sve raste, uspinje se, sjaji i cvijeta. „Neka nas ne mimoide ni jedan cvijet proljetni.“ (Mudr 2,7b)

Antonija Radović

U prošlom broju našeg LiST-a pitali smo Upravu fakulteta:

Zašto na promocijama diplomanata našeg fakulteta diplomanti ne nose svečanu odoru - toge i kape kao ostali diplomanti na Sveučilištu? Jako je ružno vidjeti neke kolegice i kolege nedolično odjevene za takvu svečanu prigodu (naravno problem nedoličnog odijevanja nije do fakulteta nego do pojedinih diplomanata, ali isto tako taj bi se problem mogao riješiti svečanom odorom), bilo bi lijepo vidjeti, a i nositi akademsku kapu s grbom fakulteta na kojem smo diplomirali.

Unaprijed hvala na odgovoru.

Evo odgovora koji smo dobili:

Poštovani,

u dogovoru s dekanom odgovaram na postavljeno nam pitanje.

Jednostavni i kratki odgovor bio bi: Zato što to nije običaj na našem fakultetu. U proširenom odgovoru mogao bih nadodati još samo riječi "do sada". Naime, ukoliko naša fakultetska zajednica, ili barem njezina većina, smatra da bi to bilo dobro, možemo poduzeti potrebne mjere za nabavu studentskih toga i kapa. Ali to prije svega znači da bi prijedlog o togama i kapama netko trebao iznijeti ne Fakultetskom vijeću. Bilo bi najbolje da to budu sami studenti.

S poštovanjem

Domagoj Runje, prodekan za nastavu

Poštovani prodekane za nastavu,

ovoga puta imamo pitanje za Vas, a ono glasi:

Zašto se na našem fakultetu diplomski ispit sastoji od dva dijela: predstavljanja diplomskoga rada i odgovaranja na pitanja članova ispitnog povjerenstva iz dva predmetna područja? Konkretno nas zanima zašto je ovaj drugi dio, u kojem odgovaramo na pitanja iz dva područja teologije? Naime, koliko znamo, na drugim studijima diplomski se ispit sastoji samo od izlaganja diplomskog rada. Pomalo mi je absurdno da u deset minuta komisija provjerava znanje iz dvije katedre teologije. Hvala!

INFORMACIJE:

Kroz korizmu pobožnost Križnog puta slavi se utorkom u 13:00 sati, dok će sveta Misa biti utorkom u 13:30, te srijedom u 13:00 sati u studentskoj kapeli KBF-a. Mogućnost za Svetu Ispovijed biti će utorkom i srijedom u 12.30.

Međunarodna manifestacija Dani kršćanske kulture započinje 1. i traje sve do 11. travnja, a brošure s rasporedom programa možete pronaći i na našem fakultetu. Ne dozvolimo da ti dani prođu, a da ih kao studenti teologije, kao kršćani nismo iskoristili!

Gklavna urednica: Matea Strižić

Uredničko vijeće: Ivana Bubuć, Ivo Markić, Slavko Volarević

Grafička obrada: Antonija Krokar

LiST je tiskan potporom Studentskog zbora Sveučilišta u Splitu